

РЕШЕНИЕ

№ 39097

гр. София, 24.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова
Ася Тодорова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **7887** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на зам.кмета на Столична община, подадена от юрк. П., срещу
Решение от 15.05.2025 г., постановено по АНД № 17116/2024 г. по описа на Софийския районен
съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на закона - касационно
основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с
чл. 63в ЗАНН. Искане се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото
на спора, с което да бъде потвърдено издаденото наказателното постановление. Претендират се
разноски за две съдебни инстанции.

На 23.10.2025 г. от касатора е постъпила молба - становище, с която не се възразява да се даде ход
на делото при отсъствие на процесуален представител и се поддържа жалбата.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – И. П. П., в съдебно заседание се явява лично и оспорва жалбата. Представя писмен
отговор по касационната жалба, наименован опровержение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната
жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока
по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима.
Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е отменил Наказателно постановление /НП/ № СОА24-РД11-523/06.06.2024 г., издадено от зам. кмета на СО, с което на И. П. П. за нарушение на чл. 6, т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл. 183, ал. 2, т. 1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лева.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС установява следното:

На 20.03.2024 г. около 12:03 в [населено място] П. П. е паркирал собствения си лек автомобил „С. С6” с рег. [рег.номер на МПС] на [улица]до № 16, сграда „А.“, в посока от [улица]към [улица]. В началото на [улица], след кръстовището с [улица]е бил поставен пътен знак В27- „забранени са престоят и паркирането“. По -нататък, от дясната страна спрямо посочената посока към [улица], имало друго кръстовище, образувано между [улица]и изхода на паркинг за търговски обекти, което било регулирано с пътни знаци и маркировка. Автомобилът на И. П. бил паркиран след това кръстовище и преди следващото кръстовище с [улица]. На И. П. бил съставен фиш за неправилно паркиране, който водачът оспорил, поради което е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 003629/23.04.2024 г., а въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

За да отмени НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство неправилно е приложен материалният закон. Приел е, че забраната за паркиране и престой, въведена с пътен знак В27, е действала до кръстовището, образувано между [улица]и изхода на паркинг на търговски обекти.

Решението на СРС е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не е осъществено релевираното с жалбата касационно основание. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали.

Според касатора неправилно въззивният съд е приел, че пресичането между два пътя - изхода от паркинга на търговски обект и [улица], представлява кръстовище по смисъла на § 6, т. 8 ДР ЗДвП. Счита, че всъщност този изход представлява тротоар.

Съгласно § 6, т. 8 ДР ЗДвП, „кръстовище“ е място, където два или повече пътя се пресичат, разделят се или се събират на едно ниво. Според § 6, т. 1 ДР ЗДвП „път“ е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Към пътищата се приравняват и улиците. Съгласно § 6, т.6 ДР ЗДвП, „тротоар“ е изградена, оградена или очертана с пътна маркировка надлъжна част от пътя, ограничаваща платното за движение и предназначена само за движение на пешеходци. Настоящият касационен състав споделя извода на въззивния съд, че изходът от паркинга на търговски обект, предназначен и използван за движение на пътни транспортни средства, и [улица]формират кръстовище. Неоснователни са твърденията на касатора, че изходът на паркинга представлява тротоар. От приобщения по делото снимков материал е видно, че на този изход е положена пътна маркировка, указваща възможните посоки за движение, както и пътни знаци В1- „забранено е влизането на пътни превозни средства“, и Б1- „пропуски движещите се по пътя с предимство“. Очевидно участъкът не е предназначен само за движение за пешеходци, поради което представлява кръстовище, а не тротоар по смисъла на цитираните легални дефиниции. Тъй като настоящият ответник е бил паркирал автомобила си след посоченото кръстовище, по арг. от чл. 50 ППЗДвП въведената с пътен знак В27 забрана не е вала и незаконосъобразно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Правилно районният съд е отменил НП.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е

правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.
При този изход на делото разноси на ответника не се дължат, тъй като такива не са претендирани.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.05.2025 г., постановено по АНД № 17116/2024 г. по описа на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.